

Súd: Okresný súd Nové Zámky
Spisová značka: 5Csp/58/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6119439170
Dátum vydania rozhodnutia: 20. 10. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Božena Csibrányiová
ECLI: ECLI:SK:OSNZ:2022:6119439170.11

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nové Zámky, sudkyňou Mgr. Boženu Csibrányiovou, v právnej veci žalobcu: R Collectors s. r. o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297, právne zastúpený: Advokátska kancelária RELEVANS s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 47 232 471, proti žalovaným v rade : 1. L. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom XX XXX J. nad K., K. XXX/XX, 2. F. Z., nar. XX.X.XXXX, bytom XX XXX J. nad K., K. XXX/XX, žalovaná v rade 2. zastúpená : Občianske združenie Centrum správnej pomoci Galanta, 924 01 Galanta, Staničná 1702/10, IČO: 51 412 802, o zaplataenie istiny 11.898,02 eur s vyčísleným úrokom 253,82 eur, s vyčísleným úrokom z omeškania 649,40 eur, poplatkov 36,- eur s príslušenstvom, takto

rozhodol:

I. Súd konanie v časti o zaplataenie 5.026,33 eur **z a s t a v u j e**.

II. Súd žalobu vo zvyšku **z a m i e t a**.

III. V súvislosti s konaním o zaplataenie 5.026,33 eur súd **p r i z n á v a** žalobcovi nárok na náhradu trov konania voči žalovaným v rade 1 a 2, a to v rozsahu 100%.

IV. V súvislosti s konaním o zaplataenie 7.810,91 eur s príslušenstvom súd **p r i z n á v a** žalovaným v rade 1 a 2 nárok na náhradu trov konania voči žalobcovi, a to v rozsahu 100%.

odôvodnenie:

1. V tejto veci sa návrhom na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní, doručeným Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 26.11.2019 domáhala P. banka, a.s. od žalovaných v rade X a 2 spoločne a nerozdielne zaplataenia žalovanej istiny 11.898,02 eur s vyčísleným úrokom 253,82 eur, s vyčísleným úrokom z omeškania 649,40 eur, poplatkov 36,- eur s príslušenstvom. Súčasne si uplatnila nárok na náhradu trov konania. P. banka, a.s. v žalobe uviedla, že ako veriteľ uzatvorila so žalovanými ako spoludlžníkmi zmluvu o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.11.2017, na základe ktorej veriteľ poskytol žalovaným v rade 1 a 2 ako spoludlžníkom spotrebiteľský úver 13.000,- eur za v zmluve uvedených podmienok. Žalovaní v rade 1 a 2/ spoludlžníci/, si svoje povinnosti zo zmluvy riadne neplnili, s plnením / splácaním/ úveru sa dostali do omeškania, veriteľ ich preto najskôr v súlade s ustanovením § 565 a § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka upozornil na možnosť zosplataenia úveru a nakoľko žalovaní na upozornenie nereagovali, vyhlásil úver za predčasne splatný ku dňu 17.10.2018. Po zosplataení úveru žalovaní uhradili 518,50 eur. Zvyšok zosplataeného úveru aj s poplatkami a ostatným príslušenstvom si veriteľ uplatnil žalobou v tomto konaní. Kauzálné príslušný Okresný súd Banská Bystrica návrhu vyhovel a vo veci vydal dňa 17.12.2019 platobný rozkaz sp.zn. 11Up/1725/2019, ktorý bol obom žalovaným doručený dňa 23.12.2019. Voči platobnému rozkazu podali žalovaní v rade 1 a 2 dňa 7.1.2020, t.j. včas odôvodnený odpor.

2. Vzhľadom na skutočnosť, že voči platobnému rozkazu bol zo strany žalovaných v rade 1 a 2 včas podaný odôvodnený odpor a že žalobca Okresnému súdu Banská Bystrica navrhol, aby sa v tomto konaní pokračovalo, bola vec z pôvodne na vydanie platobného rozkazu v upomínacom konaní príslušného súdu v Banskej Bystrici postúpená tunajšiemu súdu a to, v zmysle § 14 ods.3 zákona č. 307/2016 Z.z. v spojení s ustanovením § 13 C.s.p..

3. V priebehu konania vzal žalobca postupne žalobu späť v časti o zaplatenie 5.026,33 eur, ktorá suma bola v priebehu konania žalobcovi, resp. jeho procesnému predchodcovi uhradená po začatí konania.

4. V priebehu konania pôvodne v žalobe označený žalobca / P. banka, a.s./ súdu oznámil, že zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 1.10.2021 ako postupca postúpil pohľadávku žalovanú v tomto konaní súčasnému žalobcovi / R Collectors s.r.o., so sídlom Dvořákovo nábrežie 8A, 811 02 Bratislava, IČO: 50 094 297/ a z toho dôvodu navrhol zmenu účastníkov konania na strane žalobcu. K návrhu bol pripojený súhlas postupníka R Collectors s.r.o. so vstupom do konania. O predmetnom návrhu súd rozhodol uznesením sp.zn. 5Csp/58/2020-446 zo dňa 17.2.2022 tak, že pripustil navrhnutú zmenu a žalobcom sa tak stala obchodná spoločnosť R Collectors s.r.o..

5. Na prejednanie veci nariadil súd pojednávanie. Súd vykonal dokazovanie listinnými dôkazmi založenými v spise.

6. Žalovaní v rade 1 a aj 2 v podpore a aj počas ďalšieho konania v tejto veci spochybnili úverovú zmluvu, jej obsah, mali zato, že neobsahuje zákonné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a naopak že obsahuje nekalé podmienky, tvrdili, že im nebol poskytnutý úver vo výške 13.000,- eur, poukazovali na úžernický prístup veriteľa, že boli pre prípad platobnej neschopnosti poistení, že veriteľ dostatočne nepreveril ich bonitu a preto nebol oprávnený úveru zosplatiť. T.j. spochybnili samotnú aktívnu vecnú legitimitáciu žalobcu.

7. Ako bolo uvedené, žalobca sa domáhal v tomto konaní zaplatenia žalovanej sumy, ktorá má predstavovať peňažný záväzok žalovaných v rade 1 a 2 vzniknutý titulom Zmluvy o spotrebiteľskom úvere č. XXXXXXXXXXXX zo dňa 21.11.2017/ ďalej len zmluva o úvere/. Uvedenú zmluvu o úvere uzavreli žalovaní dlžníci v rade 1 a 2 ako manželia a P. banka, a.s. ako veriteľ. Zmluvu, titulom ktorej sa žalobca domáhal zaplatenia žalovanej sumy súd posudzoval ako zmluvu úverovú. Účastníci zmluvného vzťahu / P. banka, a.s. ako veriteľ a žalovaní ako spoludlžníci/ uzatvorili zmluvu, ktorú žalovaní v rade 1 a 2 uzatvárali ako spotrebiteľia a veriteľ P. banka, a.s. ako banka. Z ustanovení § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka vyplýva, že za spotrebiteľské zmluvy sa považovali akékoľvek zmluvy uzavreté medzi obchodníkom a spotrebiteľom a to bez ohľadu na ich formu. Ako bolo uvedené, súd mal za preukázané, že žalovaní v rade 1 a 2 uzatvorili vyššie uvedenú zmluvu, ktorú zmluvu súd posúdil ako zmluvu o úvere, ktorú však treba s prihliadnutím na citované ustanovenia Občianskeho zákonníka posudzovať ako spotrebiteľskú zmluvu. Preto súd vyššie uvedený zmluvný vzťah posudzoval podľa zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a aj s prihliadnutím na ustanovenia § 52 a nasl. Občianskeho zákonníka. Podľa uvedenej písomnej zmluvy o úvere bol žalovaným v rade 1 a 2 poskytnutý spotrebiteľský úver 13.000,- eur za v zmluve dohodnutých podmienok. Keďže žalovaní v rade 1 a 2 úver dohodnutým spôsobom nespĺcali, veriteľ z úverového vzťahu ich najskôr písomne vyzval na úhradu dlžných splátok a to listom / Upozornenie - Výzva na splatenie dlžnej časti úveru na č.l. 168 v spise/ zo dňa 20.9.2018, súčasne ich upozornil, že ak dlžnú sumu / v tom čase 710,28 eur/ neuhradia, bude banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Na preukázanie toho, že táto výzva bola žalovaným doručovaná žalobca súdu predložil poštový podací hárok. Keďže žalovaní dlžnú sumu na základe tejto výzvy neuhradili, listom zo dňa 17.10.2018 / na č.l. 167 v spise/ im veriteľ / P. banka, a.s./ oznámil, že ku dňu 17.10.2018 vyhlasuje predčasnú splatnosť celého úveru. Na preukázanie toho, že aj táto výzva bola žalovaným doručovaná žalobca súdu predložil poštový podací hárok. Následne bola vo veci podaná žaloba. Ako je uvedené vyššie, počas tohto konania došlo k uzavretiu zmluvy o postúpení pohľadávky zo dňa 1.10.2021 v zmysle ktorej pôvodne v žalobe označený žalobca postúpil žalovanú pohľadávku spoločnosti R Collectors s.r.o.. V dôsledku uvedeného bol vo veci podaný návrh na zmenu strany sporu, o ktorej bolo rozhodnuté uznesením sp.zn. 5Csp/58/2020-446 zo dňa 17.2.2022 tak, že súd pripustil navrhnutú zmenu a žalobcom sa namiesto P. banky, a.s. stala obchodná spoločnosť R Collectors s.r.o.. Od postúpenia vyššie uvedenej pohľadávky súčasný žalobca odvodzuje svoju aktívnu vecnú legitimitáciu. Má zato, že zmluvou o postúpení pohľadávok, nadobudol pohľadávku aj s jej príslušenstvom, ktorá je predmetom tohto sporu. Žalovaní v rade 1 a 2 už v

odpore vzniesli v tomto konaní voči nároku žalobcu viacero námietok, a žalovaná v rade 2 okrem iného spochybnila aktívnu vecnú aktívnu legitímáciu žalobcu aj s poukazom na to, že podľa nej pôvodný veriteľ P. banka, a.s. nebol oprávnený úver zosplatiť a to s poukazom na ustanovenie § 7 a § 11 zákona o spotrebiteľských úveroch.

8. Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 53 ods. 1 až 3 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len „neprijateľná podmienka“). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané.

Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah.

Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané.

Podľa § 1 ods. 1 a 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, účinného v čase uzatvorenia zmluvy, tento zákon upravuje práva a povinnosti súvisiace s poskytovaním spotrebiteľského úveru na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere, podmienky poskytovania spotrebiteľského úveru, náležitosti zmluvy o spotrebiteľskom úvere, spôsob výpočtu celkových nákladov spotrebiteľa spojených s poskytovaním spotrebiteľského úveru a ďalšie opatrenia na ochranu spotrebiteľa.

Spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi.

Podľa § 7 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. veriteľ je pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere alebo pred zmenou tejto zmluvy spočívajúcej v navýšení spotrebiteľského úveru povinný posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver, pričom berie do úvahy najmä dobu, na ktorú sa poskytuje spotrebiteľský úver, výšku spotrebiteľského úveru, príjem spotrebiteľa a prípadne aj účel spotrebiteľského úveru.

Podľa § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. ak veriteľ nekonal s odbornou starostlivosťou podľa § 7 ods. 1, nie je oprávnený vyžadovať od spotrebiteľa jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru. V prípade hrubého porušenia povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa úver považuje za bezúročný a bez poplatkov. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje posudzovanie schopnosti splácať úver veriteľom bez akýchkoľvek údajov o príjmoch, výdavkoch a rodinnom stave spotrebiteľa alebo bez prihladenia na údaje z príslušnej databázy alebo registra na účely posudzovania schopnosti spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver. Za hrubé porušenie povinnosti podľa § 7 ods. 1 sa považuje aj porušenie ustanovení § 7 ods. 19 až 42.

Podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný záväzok v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol

jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému.

S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

Podľa § 525 ods. 2 Občianskeho zákonníka nemožno postúpiť pohľadávku, ak by postúpenie odporovalo zákonu alebo dohode s dlžníkom.

Podľa § 39 Občianskeho zákonníka neplatný je právny úkon, ktorý svojim obsahom alebo účelom odporuje zákonu alebo ho obchádza alebo sa prieči dobrým mravom.

9. Žalovaná v rade 2 teda v konaní namietala, že veriteľ z úverového vzťahu nemohol úver zosplatiť a to s poukazom na ustanovenie §7 v spojení s § 11 ods. 2 zákona o spotrebiteľských úveroch. Žalobca sa s jej námietkou nestotožnil. Tvrdil, že veriteľ / P. banka, a.s./ dostatočne preveril príjem žiadateľov o úver/ vychádzal zo žiadosti o úver zo dňa 14.11.2017, v ktorej žalovaní v rade 1 a 2 uviedli ich príjem, žalovaní v rade 1 vo výške 850,- eur a žalovaná v rade 2 vo výške 540,- eur. V tejto žiadosti však obaja žalovaní zhodne uviedli aj to, že nemajú žiadne mesačné splátky iných úverov. Žalobca tvrdil, že veriteľ ohľadne príjmu robil dopyt aj na Sociálnu poisťovňu k čomu súdu predložil akýsi interný prehľad odpovedí / č.l. 489 v spise/. Ďalej žalobca tvrdil, že si veriteľ / P. banka, a.s./ preveril aj iné úverové záväzky žalovaných a to cez spoločný register bankových informácií / č.l. 490 až 499 v spise/, podľa ktorého však boli ich splátky existujúcich úverov spolu vo výške 965,- eur, čo potvrdil aj právny zástupca žalobcu na poslednom pojednávaní. Z prehľadu ich úverových splátok totiž vyplýva, že obaja v tom čase už splácali úverové splátky minimálne vo výške 965,- eur. Z tejto sumy dve mesačné splátky spolu v sume 761,-eur / 358,- eur + 403,- eur/ mali ako spoločný úverový záväzok uvedený obaja žalovaní. A okrem týchto spoločných splátok splácala ešte žalovaná v rade 2 dva úvery s mesačnými splátkami po 57,- eur a 147,- eur. Takto teda splácali už v čase, keď žiadali o úver žalovaní v rade 1 a 2 z ich spoločného príjmu splátky vo výške 965,- eur / 358,- eur + 403,- eur+ 57,- eur + 147,- eur/. Napriek tomu z takto zistených informácií veriteľ vyhodnotil, že je možné im poskytnúť ďalší úver s mesačnou splátkou 186,42 eur. Z potvrdenia od zamestnávateľa predloženého žalovanou v rade 2 súd zistil, že jej priemerný mesačný príjem bol v čase, kedy žiadala o úver vo výške 526,93 eur. Vychádzajúc zo zistenia, že žalovaní mali v čase keď žiadali o úver spolu čistý príjem cca vo výške 1.377,- eur, z čoho už mesačne splácali viaceré úvery splátkami spolu vo výške 965,- eur, žalovaným teda zostalo 412,- eur. V zmysle ustanovenia § 7 ods. 1 zákona o spotrebiteľských úveroch bol veriteľ / P. banka, a.s. / pred uzavretím zmluvy o spotrebiteľskom úvere povinný s odbornou starostlivosťou posúdiť schopnosť žalovaných ako spotrebiteľov, splácať ďalší poskytnutý spotrebiteľský úver s mesačnou splátkou 186,42 eur. A ak by nekonal s odbornou starostlivosťou pri posudzovaní tejto ich schopnosti, neznamenalo by to síce neplatnosť zmluvy, podľa § 11 ods. 2 cit. zákona, by však nebol oprávnený od žalovaných v rade 1 a 2 ako spoludlžníkov požadovať jednorazové splatenie spotrebiteľského úveru, t.j. nebol by oprávnený úver predčasne zosplatiť. Súd teda skúmal, či veriteľ / P. banka a.s./ dodržal postup podľa vyššie uvedeného § 7 zákona o spotrebiteľských úveroch. Vychádzajúc z vykonaného dokazovania a to najmä z predloženej žiadosti o úver zo dňa 14.11.2017, súd zistil, že žalovaná v nej uviedla čistý príjem 540,- eur, ako však bolo uvedené jej priemerný čistý príjem bol v tom čase trochu nižší a to vo výške 526,93 eur. Súčasne bolo v žiadosti o úver uvedené, že iné úvery nesplácajú a to napriek tomu, že z príslušného registra bankových informácií je zrejmé, že splácali aj iné úvery s mesačnými splátkami spolu vo výške 965,- eur. Bez ohľadu na to, že žalovaní nesprávne informovali o výške mesačných splátok už existujúcich záväzkov, mal veriteľ k prevereniu ich bonity pristupovať s odbornou starostlivosťou, t.j. v prípade, že v žiadosti neuviedli pravdivé informácie, tak aj s náležitou ostražitosťou, obozretnosťou. Ak je totiž pravda, že si ich informácie veriteľ overil v príslušnom registri, musel pri preverovaní ich záväzkov voči peňažným ústavom zistiť, že v žiadosti o úver neuviedli správne údaje. Je teda zrejmé, že žalovaní v tom čase splácali viacero iných úverov mesačnými splátkami spolu po 965,- eur z ich spoločného príjmu cca 1.377,- eur. A napriek tomu požiadali ešte aj o ďalší úver vo výške 13.000,- eur s mesačnou splátkou 186,42 eur, pričom v žiadosti neuviedli údaje o iných úveroch a veriteľ im napriek ich prístupu, ich príjmu a ich už vtedy existujúcich úverových záväzkoch poskytol ďalší úver. Podľa súdu veriteľ za daného stavu nepristupoval k overovaniu schopnosti splácať úver žalovanými s odbornou starostlivosťou. V konaní nebolo preukázané, ako sa veriteľ s odbornou starostlivosťou vysporiadal s

tým, že žalovaní z ich príjmu 1.377,- eur už v tom čase splácali na existujúcich úverových záväzkoch 965,- eur, t.j. zostalo im 412,- eur a z tejto chceli splácať ďalších 186,42 eur mesačne. Podľa súdu veriteľ v tomto prípade nedostatočne posúdil schopnosť žalovaných úver splácať, dostatočne neprihliadol na to, že okrem splácania úverov musia financovať ubytovanie, stravu, náklady na bežný život. Žalobca nepreukázal, akým spôsobom sa veriteľ vysporiadal aj s takými bežnými výdavkami spotrebiteľov. Podľa súdu mal byť veriteľ obozretnejší pri preverovaní ich bonity, mal s odbornou starostlivosťou vyhodnotiť, či pri ich príjme a výdavkoch na bývanie, na stravu, ošatenie, bežný život, budú schopní ďalší úver splácať. Z vykonaného dokazovania súd nezistil, že by aj tieto iné výdavky veriteľ bral pri vyhodnocovaní schopnosti žalovaných splácať úver do úvahy. Pritom z prehľadu úhrad je zrejmé, že žalovaní už po pár mesiacoch od uzavretia zmluvy mali problém splácať úver v dohodnutej lehote splatnosti. Veriteľ mal podľa súdu riadne preveriť schopnosť žalovaných nasledujúcich 96 mesiacov splácať ďalší úver vo výške 13.000,- eur, s mesačnou splátkou 186,42 eur, mal preveriť, či žalovaní budú schopní popri už existujúcich úveroch a úverových splátkach splácať aj ďalší. Sankciou za nesplácanie úveru je totiž možnosť jeho zosplatenia, kedy reálne hrozí, že dlžník v prípade zosplatenia ktoréhokoľvek z poskytnutých úverov, v tomto prípade žalovaní, nebudú z príjmu schopní nielenže uhradiť zosplatenú pohľadávku, ale uvedené môže mať vplyv aj na ich schopnosť ďalej splácať ostatné úvery. Preto bolo podľa súdu pri takomto príjme žalovaných a ich už existujúcich záväzkoch nemalej hodnoty povinnosťou veriteľa dôkladnejšie prísť k prevereniu ich finančných možností a súčasne ich s odbornou starostlivosťou aj vyhodnotiť. Súd poukazuje na to, že v prípade preverovania bonity toho ktorého klienta, nie je možné to robiť prísne formalisticky, ale individuálne posudzovať príjmy dotknutej osoby, ale aj jej výdavky. Práve tento osobitný prístup má slúžiť na zistenie a odstránenie akýchkoľvek prípadných pochybností o platobných schopnostiach a finančných možnostiach žiadateľa o úver a tým predísť situácii, kedy dlžník nie je schopný úver dohodnutým spôsobom riadne splácať. Súd na základe vyššie uvedených skutočností dospel k záveru, že veriteľ z úverového vzťahu nedostatočne, s odbornou starostlivosťou nepreveril schopnosť žalovaných spotrebiteľov splácať poskytovaný úver, preto podľa § 11 ods. 2 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch nebol oprávnený od nich žiadať predčasné splatenie celého úveru. Uvedené vplyv na platnosť samotnej úverovej zmluvy nemá, veriteľ však nebol oprávnený úver zosplatiť.

10. Keďže veriteľ nebol oprávnený úver zosplatiť, k predčasnej splatnosti úveru nedošlo, čo malo vplyv aj na postúpenie pohľadávky z veriteľa / P. banka, a.s./ na žalobcu, čím je spochybnená aktívna vecná legitímácia žalobcu. Zosplatenie ešte nesplateného úverového pohľadávky / zosplatenie spotrebiteľského úveru / je veľmi dôležité a to práve z hľadiska možného nakladania s pohľadávkou banky do budúcnosti, t.j. vo vzťahu k prípadnému následnému postúpeniu takejto bankovej pohľadávky na nebankový subjekt. V konaní nebolo sporné, že úver žalovaným poskytla / P. banka, a.s., ktorá je bankovou - štátom autorizovanou inštitúciou. Jej činnosť upravuje a reguluje vyššie citovaný zákon o bankách. Činnosť banky podlieha bankovému povoleniu a dohľadu Národnej banky Slovenska. Bez udelenia povolenia na vykonávanie činnosti banky, nikto nemôže takúto bankovú činnosť vykonávať. Naopak žalobca / R Collectors s.r.o./ nepreukázal, že je bankovou inštitúciou, ktorej bolo umožnené vykonávať činnosť banky v zmysle zákona o bankách. V nadväznosti na uvedené bolo potom potrebné posúdiť aj citovanú zmluvu o postúpení pohľadávky, ktorá bola uzavretá medzi bankou / P. banka, a.s./ a nebankovým subjektom/ žalobca/. Vychádzajúc zo znenia ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, predmetom postúpenia pohľadávky zo strany banky na nebankový subjekt môžu byť len tie pohľadávky, ktoré sú v čase postúpenia splatné a s ktorými je dlžník v čase postúpenia v zmysle ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách, dlhšie ako 90 dní v omeškaní a to napriek písomnej výzve zo strany banky. Vychádzajúc teda aj z rozhodovacej činnosti súdov v súčasnosti už nie je pochybnosť o tom, že predmetom postúpenia pohľadávky banky na iný, nebankový subjekt, môže byť len pohľadávka splatná. A keďže, ako bolo uvedené k riadnemu zosplateniu úveru nedošlo / § 11 ods. 2 veta prvá zákona o spotrebiteľských úveroch/, nebola splnená podmienka požadovaná pre platné postúpenie pohľadávky banky. Nemohlo preto dôjsť ku dňu 1.10.2021 k postúpeniu pohľadávky zo spotrebiteľského úveru, ktorá pohľadávka nebola v čase postupovania splatná. A keďže bez splnenia uvedenej podmienky / existujúca splatná pohľadávka/ k postúpeniu prísť nemôže, súd je povinný ho vyhodnotiť ako postúpenie v rozpore so zákonom, t.j. podľa § 39 Občianskeho zákonníka za neplatné. A keďže teda k platnému postúpeniu úverovej pohľadávky z veriteľa / P. banka, a.s./ na žalobcu nedošlo, tento nie je aktívne vecne legitímovaný v konaní. Žalobou sa žalobca domáhal zaplata výčíslenej sumy 12.837,24 eur pozostávajúcej z istiny 11.898,02 eur s vyčísleným úrokom 253,82 eur, s vyčísleným úrokom z omeškania 649,40 eur, poplatkov 36,- eur. Ďalej žiadal priznať úrok z omeškania 5% ročne zo sumy 11.898,02 eur od 9.11.2019 do zaplata. V dôsledku čiastočných späťvzatí žaloby súd

konanie podľa § 145 ods. 2 C.s.p. v časti o zaplatenie 5.026,33 eur zastavil. K späťvzatiu došlo postupnými procesnými podaniami žalobcu z dôvodu čiastočných úhrad žalovanej sumy realizovaných po začatí konania v tejto veci. Po čiastočnom späťvzati žalovanej sumy zostala predmetom konania vyčíslená suma 7.810,91 eur s nevyčísleným, v žalobe uplatneným úrokom z omeškania. V tejto časti bola ale žaloba zamietnutá a to pre nedostatok aktívnej legitímácie žalobcu a ostatnými námietkami žalovaných sa súd nezaoberal.

11. Podľa § 145 ods. 2 C.s.p. ak je žaloba vzatá späť sčasti, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzati žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

Podľa § 251 C.s.p. trovy konania sú všetky preukázané, odôvodnené a účelne vynaložené výdavky, ktoré vzniknú v konaní v súvislosti s uplatňovaním alebo bránením práva.

Podľa § 255 ods. 1 C.s.p. súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

Podľa § 256 ods. 1 C.s.p. ak strana procesne zavinila zastavenie konania, súd prizná náhradu trov konania protistrane.

Podľa § 262 ods. 2 C.s.p. o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

12. O trovách strán sporu súd rozhodol podľa § 256 ods. 1 a § 255 ods. 1 C.s.p.. V časti, v ktorej bolo konanie zastavené, k späťvzatiu došlo z dôvodu uspokojenia tejto časti žalovanej sumy po začatí konania, t.j. má sa zato, že v tejto časti o zaplatenie 5.026,33 eur spôsobili zastavenie konania žalovaní v rade 1 a 2. Preto súd v súvislosti s konaním o tejto časti žaloby / o zaplatenie 5.026,33 eur/ priznal nárok na náhradu trov konania žalobcovi voči žalovaným v rade 1 a 2 v celom rozsahu a to podľa § 256 ods. 1 C.s.p.. Vo zvyšku, t.j. v časti o zaplatenie 7.801,91 eur s prísl. bola žaloba zamietnutá, t.j. v tejto časti boli úspešní žalovaní v rade 1 a 2, preto im súd v súvislosti s konaním o zaplatenie 7.801,91 eur s prísl. priznal nárok na náhradu trov konania v celom rozsahu voči v konaní neúspešnému žalobcovi a to podľa § 255 ods. 1 C.s.p.. O konkrétnej výške trov bude rozhodnuté po právoplatnosti vo veci samej.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia a to cestou tunajšieho súdu na Krajský súd Nitra.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané.

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej.

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania.

Prostriedky procesného útoku alebo prostriedky procesnej obrany, ktoré neboli uplatnené v konaní pred súdom prvej inštancie, možno v odvolaní použiť len vtedy, ak

- a) sa týkajú procesných podmienok,
- b) sa týkajú vylúčenia sudcu alebo nesprávneho obsadenia súdu,
- c) má byť nimi preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci alebo
- d) ich odvolateľ bez svojej viny nemohol uplatniť v konaní pred súdom prvej inštancie.

Ak povinný nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie.